

— Мене ми е жално за него, — каза Петроний. — Той е отгледалъ на ръцѣтъ си не само тебе, но и мене.

— Азъ дори искахъ да го освободя, — върази Виниций, — но за това вече не заслужава да се говори. Да поговоримъ за Лигия. Римъ, — това е едно море...

— Маргарититъ се ловиже именно въ морето. Ние, разбира се, нѣма да я намѣримъ ни днесъ, ни утрѣ, но, най-сетиѣ, ще я намѣримъ. Ти сега ми се сърдишъ, че те по-съвѣтвахъ да прибѣгнешъ до това срѣдство, но срѣдството само по себе-си бѣше добро; то стана лошо слѣдъ като се стекохъ неблагоприятно обстоятелствата. При това, ти чу отъ самия Авелъ, че той иска да замине съ сѣмейството си въ Сицилия. Въ такъвъ случай Лигия пакъ щѣше да бѫде далече отъ тебе.

— Азъ щѣхъ да идѫ съ тѣхъ, — върази Виниций, — и, въ всѣкой случай, тя би била въ безопасностъ; а сега, ако това дѣте умре, Попея ще повѣрва и ще внуши на цезаря, че за това е виновата Лигия.

— Ти имашъ право. Това растревожи и мене. Но възможно е тая малка кукла да оздравѣе. Ако ли умре, ние пакъ ще измислимъ нѣкое срѣдство.

Петроний, като помисли малко, каза:

Попея, както казватъ, исповѣдва юдейската вѣра и вѣрва въ лошите духове. Цезаръ е суевѣренъ... Ако распросранимъ слуха, че Лигия сѧ отнесли лошите духове, въ това всички ще повѣрватъ, толкова повече, че тя, ако не сѧ я грабнали ни цезаръ, ни Авелъ Плавций, дѣйствително е исчезнала по единъ загадъченъ начинъ. Лигиецътъ, безъ чужда помощъ, не би могълъ да направи това. Очевидно е, че нѣкой му е помогналъ; но по кой начинъ робътъ само въ единъ денъ е могълъ да събере толкова хора?

— Робитъ си помагатъ единъ другому въ цѣлия Римъ.

— И Римъ кога и да е кърваво ще плати за това. Да, тѣ дѣйствуваха задружно, но не въ врѣда на другите роби, — а въ дадения случай тѣ сѧ могли да знаятъ, че твоите слуги ще бѫдатъ отговорни и ще бѫдатъ наказани. Ако ти внушишъ на твоите роби мисълта за лошите духове, тѣ този часъ ще потвѣрдятъ, че сѧ ги видѣли съ собствените си очи, тѣй като това би ги изведнажъ оправдало прѣдъ тебе... Попитай когото и да е отъ тѣхъ, не е ли видѣлъ, какъ Лигия е полетѣла въ въздуха, и той ще се закълне въ щита на Зевса, че това е вѣрно.

Виниций, който теже бѣше суевѣренъ, погледна Петрония съ уплашенъ и учуденъ погледъ.